

nóvn (nó)

nóvn (nó)

Góða mamma
Hjartaliga tillukku við teimum 45 tann 23. febr. Er nú maturin klárur til í kvöld?
Vit trý

Góða Helena
Hjartaliga tillukku við 4 ára degnum 27. febr., ynskja Tummas, Oddvá og Helma Maria

Góða omma
Hjartaliga tillukku við 90 ára degnum í morgin. Eisini ein heilsan til ommubeiggja.
Hanna

Brúðleyp

Leygardagin 25. febr. giftast í Lille Fuglede Jøsvør Reinert úr Norðradali og Christian Laursen úr Århus. Brúðleyps adr.: Søvang 5, Lille Fuglede, 4490 Jerslev, Danmark.

Tøkkir

Hjartaliga takka vit teimum, sum mintust okkum á hjúnabandsdegnum 22.10.94.
Brynhild, Viðar og Sølvi

Vit takka hjartaliga familju, vinum og kenningum, sum við gávum, blómum og telegrammum gleddu okkum á hjúnabands-degi okkara 14. jan. 95.
Elin og Niclas Heri

BYGDARHÚSIÐ í Hósvík

Sera hugnaligt og nossligt hús, við øllum hentleikum, bíliga til leigu til fundarvirkesemi, veitslur, brúðleyp, føðingardagar o.a.

Steintoy er í húsinum og vit kunnu borðreiða fyri 300 fólki í salinum. Eisini leiga vit steintoy út.

BYGDARFELAGIÐ VARÐIN
Tlf. 22336

Skotnir skógvar

At duga at taka til var ein dygd fyrr. Nú sær tað út, sum at tað ræður um tað mótsetta. Tær fæstu vendingarnar, tær málendi máliskurnar eru ryggurin í málinum. Og hesin ryggurin verður ringast brotin av teimum, sum hava til arbeiðis at duga at málbera seg.

Tað er vanligt at hoyra um pengar, at teir eru »oyramerkti« til tað og tað. Á føroyskum eitur tað at marka.

»Trinni þor stúkk á gáttina«, segði maðurin í útvarpinum og visti ikki, hvussu listarliga hann vavdi saman. Kanska fer tað at hjálpa, vissi hann fær at vita, at tað eitur trinnar hosur og trý þor, at tað eitur at stokka inn á gólv og at koma á gátt.

Tað er í heilum at hoyra, at tann og tann ólukkan hevur »kravt 117 fólkið lívið«, og nú ein morgunin »spurdist hóvasták burtúr«.

Í hinari vikuni var at hoyra í útvarpinum, at onkur hevði skotið onkrum í skógvarnar at hava gjørt okkurt, sum ikki var beint. Hatta hevur aldri verið føroyskt. Máliskan 'skjóta í skógvarnar' eitur á føroyskum 'kasta onkrum fyrri', 'leggja onkran undir'. Vit hava eisini sagnorðini brigda, brigsla, ákæra o.o., sum kunnu veljast alt eftir, hvussu tung ákæran er, og hvønn tóna mann vil hava fram.

»Skyde í skoene« kemur av týskum »in die Schuhe schieben«, sum ikki betýðir at skjóta, men at koyra okkurt í skógvarnar. Sagan aftanfyrir er tann, at tað fyrr í tíðini – sum stundum enn – var vanligt at arga og happa onnur og tíverri ofta tey veikaru. Tað kundi verða gjørt upp á tann mátan, at mann píssaði í skógvarnar ella legði ein stein ella okkurt annað í skógvarnar ella stívlarnar, meðan eigarimaðurin svav.

Tað týska 'schieben' er blivið til tað danska 'skyde', hóast tað ikki hevur hendan týðningin. Og tað er so blivið til tað miðlaføroyska 'skjóta í skógvarnar', sum um talan var um ein øvutan Palnatoka ella Wilhelm Tell. Hesir báðir mætu bogaskjúttarnir blivu sum kunnugt tvingaðir til at skjóta eitt súrepli av hævðinum á soni sínum. Til alla Harrans lukku raktu teir ikki for lágt, men tað gera okkara miðlamenn viðhvørt.

C.

Úr ORÐAFARI

»FREMSTIFINGUR«

Soleiðis eitur hann, og tað verður hann citandi, fingurin millum tummil og longutong, sama hvussu ofta og hvussu leingi menn eykneva hann »peikifingur«. Ber ikki til at hava fremstafingur áminnandi á lofti eins væl og hitu? Tað roynir so Orðafar einaferð enn við hesum fáu orðum! Meira um fingranóvn í Orðafari 2.

MAGI

Soleiðis eitur fyrsta støðin hjá matinum á hini longu meltingarleiðini. Ikki skuldu verið áneyðir at hermt eftir donskum og kalla hann »magasekk«, sum ein var áháldsin at siga herfyrr.

STØÐA

»Hvussu er støðan [stø:an]?« hoyrist íðuliga sagt av teimum, ið annars ikki tosa suðuroyarmál. Natúrligur framburður norðan fyri Suðuroyarfjørð er [stø:van] og einki annað. Hvussu hesin óregluligi framburður er íkominn, er ilt at siga. Kanska fyrst í skemti sum herming?

VEL

Ikki er tað heppiliga til orða tikið at siga, at flogfar hevur »hala«, sum ljóðaði nú fyri stuttum. Flestum føroyingum man tykja sjálvandi, at flogfar hevur vel sum fuglur, eins og tað hevur veingir. Hví skuldi tað so ikki eisini kunnað havt nev, tó at tað er í kubbutara lagi, so at tað hevði nevhjól í staðin fyri »nasahjól«, sum flest siga nú?

FYRIGEVA

Tá ið summi lesa Fæðirvár, hava tey lyndi til at herða og toyggja á annan lið í hesum orði í boðshátti: »fyri geev« í staðin fyri fyrigev, sum sjálvsagt átti at verið. Man hetta vera eitt minni um forlad frá teirri ikki so fjaru fortíð, tá ið vit føroyingar løsu »Fader-vor«?